

Kristet och samiskt dop

Det är viktigt att namn och person passar ihop. I en dröm kunde en avliden släkting dyka upp för den gravida kvinnan och namnge barnet. Kvinnan kunde också vända sig till gudinnorna eller till nåjden för att få råd vid namnval. Fadern kunde använda trumman.

Vid det kristna dopet fick barnet sitt svenska namn. Efter dopet i kyrkan genomfördes en samisk ceremoni i hemmet. Där fick barnet sitt samiska namn, efter en avliden släkting. Då fick barnet också sin sjiële (sydsamiska) eller nimmesjiële. Det kan vara en silver- eller mässingsring, ett bröstspänne eller ett bälte. I vissa områden fick barnet sin skyddsanda i form av ett djur. Hos samerna, precis som vid den kristna namngivningen, hålls vatten över barnets huvud. Det var mamman eller någon annan kvinna som stod för det, medan pappan stod för nödvändiga uppoffringar. Sjukdom kan bero på att namn och person inte stämmer överens. Då döps du om. Det kan hända flera gånger under ens liv. Silver skyddar mot det övernaturliga

Redan vid födseln får barnet något silverföremål. En "ögonpresent" ges ibland första gången man ser barnet. Det kan vara ett silvermynt gömt under kudden. En silverkula och beslag kan fästas över vaggan. En silverknapp kan sys in i kolten eller bältet. Det är särskilt viktigt att barnet bär silver när det börjar röra sig utanför hemmet. Det finns platser där Stalo eller de underjordiska dyker upp. Silver i rygsäcken, som används som huvudkudde, kan hjälpa när det är svårt att somna på ett oroligt ställe.